

дур' сѣ склучиѣ. Та сѣ фатиѣ за два кола, За два кола за два бо-  
ра, Та си влегоѣ во градина. *М.* 590. Набраѣ колѣ гжбро'и, На-  
браѣ прѣке смреко'и, Та ѣ сплетоѣ кошули, **Ѡ** променаѣ жената,  
**Ѡ** изва'иѣ на оро. 'Сит' игра'е по клекумъ, А моята по просумъ;  
Колѣто ѣ дупе'е, Прѣкетѣ ѣ плуске'е, И краците водени. *М.* 274.  
*ум.* **Колчѣ** *с. с.* коликъ, колышекъ *ум.* **Кѡлець** *с. м.* 1) коликъ, ко-  
лышекъ: Закопавали нѣколко колци въ земьтъ и отъ горѣ на тѣхъ  
распростирали своитѣ пастырскы дрехы. *Ј.* 4. Плитни и вар за лепе-  
нѣ И редом колци за стѣните. *Д.* 5, 15—16. 2) *въ ирѣхъ* названіе  
отсутствующаго, недостающаго товарища (партнёра), за котораго  
играетъ кто-нибудь изъ присутствующихъ: „Хайде да играемъ на тоѣ.“—  
Какъ? „На камикъ“.—Ами като сме тройца!—„Віе двамина отъ една  
страна, а пакъ азъ самичекъ, и единъ кѡлець ще играмъ. **Кѡловци**  
*ум. мн. ч.* А сѣчивата и оржжіята си окачихъ на малки кѡловце, които  
забихъ о стѣнѣтъ. *Р. С.* 39.

**Кѡлъ\*** (*gol, s. t. 1. Bras. 2. Patrouille, ronde*) *с. м.* дозоръ,  
патруль: Идна вечеръ царскіятъ синъ, кату удилъ на колъ и кату  
видялъ, чи въ тамъ кмѣжъ гуриялу свещъ, душмѣлъ близу ду пенджюри-  
ти; зѣ дѣ прислушмъ, какъво сѣ приказува въ немъ. *Ч.* 252. Кѡлътъ  
хванѣлъ Ивана пѣнъ прѣзъ ноцѣта.

**Кѡлъ-а(г)а-сѣ\*** (*см. подъ колъ, ага и сѣ подъ канъ парасѣ*) на-  
чальникъ отряда: Всяка топчійска баттерія сѣ командува отъ 1 кѡлъ-  
ага-сѣ. *Л. Д.* 1870 *р.* 60.

**Кѡлъзъ\*** *с. м. см.* калаузинъ: Други три звѣзды, конхъ зовѣтъ  
кѡлъзи—спроводници, се отъ камъ изтокъ изтичѣтъ. *Пк.* 21.

**Кѡлъкъ** (**Кѡлкѣ, Кѡлкѡ**) *пр.* какъ великъ, въ какомъ коли-  
чествѣ: Стигаше да се качѣтъ на кола и да се провикнѣтъ колакъ  
имъ гласъ: Ей! *Тб.* 8. Той си събра сичката сила и кѡлъкъ му гласъ  
извика. *іб.* 108.

**Кѡлюво** *см.* коливо: Женитѣ отнискать (на юртище) колацы съ  
колюво и по едно праздно саханче. *Ч.* 111.

**Кѡляндра** *с. ж.* коріандръ (*coriandrum sativum, назв. травы*).

**Кѡлъ** *м. дл.* колю: Размирила сѣ й Влашката земя, Влашката  
земя и Богданска, Стари колѣхъ, млади робѣхъ. *Д.* 84, 1—3. Оти душ-  
манъ живи ке нѣ колить, Ке нѣ колить, живи ке нѣ печить. *М.* 48.  
Остали же страдахъхъ ежеднѣвно отъ разяренія Турцы *комми* немилос-  
тивно. *Гн.* 238. **Кланѣ** *с. с.* 1) рѣзня: Неговъ свѣтъ бѣ кланѣ, плѣнъ  
и пожаръ. *Тб.* 104. 2) рѣзня 1876 г. въ Болгаріи. 3) убой скота, осо-  
бенно осенній (около Димитріева дня) убой и солка овецъ: Чічо Иванъ